

© ESKY

דף קריאה לשבת!

סליחה באָחור

הם היו חברים טובים, פעם. פעם...
הוא ניסה להזכר מתי. מים רבים עברו
מאז בנהר השכונתי, זה בטוח. הוא נזכר
כשהם הכירו, ביום הראשון בפנימיה היה
לו חיוך משגע, והוא עזר לו לסחב את
הדברים.

"אתה לא נוגע במזונות, אתה שומע?",
אמר לו בחיוך. הוא היה קטנצ'יק, וחברו
היה כזה גברתן. הם דברו בלילה, בחצר,

על המטרות שלהם בחיים, ולראשונה מצא אדם שבאמת הבין
אותו, והתמלא בתחושה של אשר. היו אלה ימים יפים...

אבל מים רבים עברו מאז, והמון דברים מלכלכים ביחד אתם,
מרביתם באשמתו.

עכשו הם כבר לא נקראים חברים. הם אפילו נקראים... יריבים.

הוא לא רצה להתנדות - אבל הוא התגעגע, אוהו התגעגע. פעם
נסע עד לדרום, ועמד מול דלת ביתו במטרה לבקש סליחה. הוא
בא לנקש, ונעצר. בא לנקש, ונעצר.

אֲנָשִׁים עוֹשִׂים כָּל-כָּךְ הִרְבֵּה טְעוּיֹת בְּחִייהֶם, וְהַדָּבָר שֶׁנִּדְרָשׁ מֵהֶם
הוּא לִפְחוֹת לְהִתְנַצֵּל. הוּא מַעוֹלָם לֹא יָדַע שָׁזָה כָּל-כָּךְ קָשָׁה, זֶה
הַכָּרִיחַ אוֹתוֹ לְהִתְנַדֵּעַ לְכַשְׁלוֹן שָׁלוֹ, וּלְהוֹדוֹת כִּמָּה הוּא הָיָה
מִשְׁחָת. לְבִסּוֹף הִסְתוּבֵב וַחֲזָר בַּחֲזָרָה לְעִירוֹ בְּנִסְיָה דוֹמָמָת,
כְּשֶׁהוּא נוֹהֵג מֵאַחֲרֵי מְכוֹנִית שֶׁהִזְכִּירָה לוֹ: "חֵבֶר, אֶתָּה חִסֵּר".

הוּא תָּהָה עַד מָתִי יִמְשֹׁךְ מִשְׁחָק הַכְּבוֹד הַטָּפְשִׁי הַזֶּה, וְלָמָּה, לְכָל
הָרוּחוֹת, הוּא עֹדִין מִשְׁתַּתֵּף בּוֹ. יוֹם אֶחָד הִחְלִיט שְׂדִי, זֶהוּ, הִגִּיעַ
הַזְּמַן לְהַפְסִיק. וְלִרְאשׁוֹנָה בְּחִיּוֹ בְּאַמֶּת נִקַּשׁ בִּדְלָת. אִישָׁה צָעִירָה
פָּתְחָה לוֹ אֶת הַדְּלָת וְשָׁאַלָה לְשִׁמּוֹ. הוּא אָמַר לָהּ.

"בְּעָלִי הַשָּׂאִיר לָךְ פֶּתֶק", אָמְרָה.

הוּא פָּתַח אוֹתוֹ:

"חֵבֶר יָקָר, יָדַע לָךְ כִּי לְמִרוֹת הָרִיב בִּגְנוֹ - מַעוֹלָם לֹא חִדַּלְתִּי
מִלְּאַהֵב אוֹתְךָ, אֲבָל רָצִיתִי שְׁאֵתָה תִּהְיֶה זֶה שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶת הַצֵּד
הָרִאשׁוֹן, שֶׁתִּכְיֹר בְּטְעוּתְךָ... הֵייתִי אִידִיוֹט. וְכִשְׁבָּאת בַּפֶּעַם
הַקּוֹדֶמֶת, רָאִיתִי אוֹתְךָ מִבַּעַד לְחִלּוֹן, הִתְפַּלַּלְתִּי שֶׁתִּדְפֹּק עַל הַדְּלָת
וְלֹא תִּפְקֹת. כְּשֶׁהִסְתוּבַּבְתְּ - רָצִיתִי לְצָרוּחַ וְלֹא הֵייתִי מְסֻגָּל. הֵייתִי
קְפוּא. וְאַתָּה הִלַּכְתְּ לָךְ, מִשָּׂאִיר חֲלָל בְּלִבִּי. אִם אֶתָּה קוֹרָא מִכְּתָב
זֶה - סִימָן הוּא שֶׁהִגַּעְתָּ שׁוּב, רָצִיתִי רַק שֶׁתִּדַּע כִּי סִלַּחְתִּי."

"מָתִי בְּעֶלְךָ חוֹזֵר?", הוּא שָׁאַל אוֹתָהּ, "יֵשׁ לִי זְמַן לְחִכּוֹת".

"בְּעָלִי?", הִיא גִּחְכְּהָ גַּחוּךְ מְרִיר כְּזָה, בִּלְתִּי בְּרוּר.

"בְּעָלִי נִפְטָר. הַפֶּתֶק הָיָה בְּצוּאָתוֹ".

כִּיצַד קָרָאתִי?